

— Това бѣше единъ видъ условно. Полза вземахъ: единъ пѣтъ 3 л. 35 ст., а другия пѣтъ около 5 лева.

(Влиза свидѣтеля Мито Такевъ).

Прѣдсѣд. Свидѣтель Мито Такевъ, вий дадохте клѣтва, че ще покажете право, всичко каквото знаете по това дѣло, безъ да укривате нѣщо, като помните, че за всичко това ще отговаряте прѣдъ Бога и прѣдъ закона.

Раскажете всичко, каквото знаете по това дѣло.

Свид. Мито Такевъ: Азъ зная за револверитѣ, които взема Димитръ Тюфекчиевъ. Азъ не го знаяхъ. Дохожда една вечеръ Наумъ Тюфекчиевъ въ 8^{1/2} часътъ въ дюкяна, слѣдъ нѣколко минути дойде едно момче и поиска да купи револверъ, азъ като мисляхъ, че то нѣма да купи нѣкой скъпъ револверъ, дадохъ му отъ по-евтинитѣ, но то слѣдъ като ги прѣгледа, поиска по-хубави револвери. Азъ тогава му дадохъ отъ Тюфекчиевитѣ револвери. То безъ да ги гледа взе два и пита за цѣната, която му се и каза. Плати револверитѣ и поиде да си отиде; азъ го помолихъ да вземе нѣколко патрона, то ги взе и си отиде. Послѣ Наумъ Тюфекчиевъ, братъ на това дѣте, каза: „Колко лесно се продаватъ тия револвери“.

Прѣдсѣд.: Знаяхте ли, че това момче е братъ на Тюфекчиева?

— Незнаяхъ. Наумъ Тюфекчиевъ се приструваше, че не го познава. Послѣ и той си отиде. Това момче ми направи впечатление тогава и послѣ го запознахъ, че е било братъ неговъ.

— Показвахъ ли ви това момче въ комиссията?

— Азъ това момче много-добръ го познавахъ, викаха ме въ три участка, за да го позная, и най послѣ въ третия участъкъ бѣше и го познахъ и казахъ кое е.

Прокурора: На колко години бѣше това момче?

— То бѣше на 20 - 21 година, чини ми се, но точно не мож да кажа.

— Високо ли бѣше.

— Не бѣше твърдъ високо, малко плаво бѣше и груба физиономия имаше.

— Какви дрѣхи носеше?

— Шаечени дрѣхи, мисля, носеше.

— Познавате ли човѣка, който остави револверитѣ въ дюкяна?

— Познавамъ го. Той е Наумъ Тюфекчиевъ.